

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 78

W B. SRZODR DNIA 30 WRZEŚNIA 1801.

Z Wiednia d. 23. Wrzesnia.

Podkanclerzy nadworny i stanu, hrabia Ludwik Cobenzl, który d. 17 t. m. powrócił z Paryża, i udzielony mu w roku przeszłym od J. C. K. M. wydział zagranicznych związków pod przewodnictwem ministra konferencyjnego i stanu hrabiego Colloredo, teraz obiał, wszedł tem samem do nowego ministerium stanu, jako minister stanu i konferencyjny wydziału zagranicznych związków. Hrabia Trauttmansdorf, który w czasie nieprzytomności hrabiego Cobenzl zawiadował tym wydziałem, jest także od J. C. K. M. ministrem stanu i konferencyjnym mianowany. Dotychczasowego konsyliarza nadwornego barona Collenbach raczył J. C. K. M. radcą stanu i konferencyjnym wydziału zagranicznych związków, tudzież tajnym referendarzem kancelaryi nadwornej i stanu, równie jak konsyliarza nadwornego, barona Daiser, dyrektorem tajnym archiwum i ficyalistów w wzmiankowanym wydziale, najłaskawiej mianować.

Mianowany ambasadorem Rzplitej francuskiej przy tutejszym dworze, radca stanu Champigny, przybył tu onegdaj z całym swoim orszakiem.

Gdy na wiosnę roku 1799 most na Donalu pod białoskornikami przez nadzwyczajny lod zerwany został, i przez wylew wody niezmiernie szkody poczynione były, postanowił J. C. K. M. z najwyższej swojej przezorności nowy most lubo daleko z większym kosztem, ale zato będący w stanie oprzyć się największym bałwanom lodu, z samego gruntu aż do najwyższej powierzchni wody, podług reguł sztuki budowniczej, z samych kwadratowych kamieni wystawić. Budowa tego mostu rozpoczęta ieszcze została w roku 1800 d. 12 Września; ale liczne i przytrudne przygotowania, równie jak wysoka ciągle woda wstrzymały, aż do 16 Września roku bieżącego założenie węgelnego kamienia. W tym dniu J. C. K. M. wyjechawszy o godzinie 4 po południu w towarzystwie Arcy Xiążki Karola, Rainiera,

Ludwika i Rudolfa, jako też Xcia Woyciecha Cieszyńskiego i kommanderującego tu F. Z. M. Xcia Württembergiego, po poświęceniu z zwykłą uroczystością przez X. sufragana i proboszcza kapitulnego hrabiego Arzt, założył własną swoją ręką kamień węgielny. W kamień ten włożył J. C. K. M. na wieczną pamiątkę kursujące w tym roku różne gatunki monet, i otwierając blachę, na której imię J. C. K. M. równie jak imiona Arcy Książki, i będących z nim osób, najwyższego kancelerza hrabiego Łazański, gubernatora niżej Austrii barona Wöber i wielu innych urzędników nadwornych i gubernialnych, wyryte były. Uroczystość którą J. C. K. M. raczył to ważne dzieło zaszczyścić, przydała mu tym więcej ozdoby, że po raz pierwszy widziano tu na suchej ziemi w śród koryta Dunaju zakładane ogromnej wielkości kwadratowe na fundament kamienie. J. C. K. M. raczył także zawołać, żeby ten most jego najwyższe nosił imię, a dla okazania swego najwyższego ukontentowania z powodu wykonania tak trudnego dzieła i dla powszechnego zachęcenia udarował barona Jana Pokalsi, C. K. drugiego prezesa hydraulicznego urzędu, który ułożył jego plan i wykonywał go, złotą emaliową tabakierą brylantami wysadzoną, Polirowniką hydrauliczną, Uhellacher, złotą tabakierą i takimże medalem, p. aktykanta Alexandra Prinz 25 czer. 21. i resztę osób przez teży użytych robocie podobnież udarował hojnie.

Z Bynu d. 23. Września.

Sławny kapelmistrz Haydn przystąpił sobie od paryżkiego instytutu muzyki sławie m. dal, oddał na wieczną pamiątkę do gabinetu medalow panującego Xęcia Es-

terhazy, od którego pensją bierze. Lubi ostatnie swoje arcy dzieło 4 pory roku dla podszłego swego wieku ma za bardzo niekorzystne; gdy jednak srebrnym włosiem pokryta jego głowa pełna jest muzycznego ognia, i od najpierwszych muzyków Europy jest zawsze zachęcaony do nowych pędów swego geniuszu, postanowił jeszcze przed zakończeniem życia swego zrobić *Sąd ostateczny* w muzyce, i już zaczął go robić. Zastępy się muzycy, którzy tę początkową robotę u niego postrzegli, zapewniają wczoraj, iż to dzieło świat w zadziwienie wprawi.

Imperator rosyjski Alexander I. nie tylko, iż zapewnił dożywotnią pensją Xciu Nassau Seigen, która mu za Pawła I. odebrana została, ale nadto rozkazał mu od tego czasu zaległą wyptać.

Przez kilka dni był basza belgradzki od zbuntowanych Janczarów z wielkim uszanowaniem traktowany i nawet doznawał osobistej wolności; już cieszył się, że los jego tym sposobem polepszony zostanie, aż nagle d. 8 pod demowoy areszt wziętym został. Nazajutrz sprzedali Janczarowie więcej dającemu wszystkie jego woły, krowy, cielęta, kozy, owce &c. i tak daleko postępują, iż i resztę jego sprzętów zabierają i sprzedają. Z teży okazyi przyszło nawet między nimi do kłótni, ponieważ wielu nie byli z dzieła kontenci. W Semeodria, Klidowa, Sabaczu, &c. oddali także Janczarowie urzędników i miejsca te opanowali. Od tego czasu zapewniają, że Pasmań Oglu, wkrótce w te miejsca swoje z łogi powstawi, a sam na formalne obcięcie Belgradu przybędzie.

Z Moguncyi d. 12. Wrzesnia.

Rządowy kommissarz Jollivet na do-
niesienie mu, że w departamentach Sary i
Roer, a szczególnie w podprefekturach
Trewiru i Kliwii niektórzy mieszkańcy pro-
testowali się przeciw wykonaney w imie-
niu ich przysięgi wierności, postanowił na
d. 5 t. m. iż wszyscy mieszkańcy którzy
się protestowali lub protestować się ie-
szcze będą, mają być jako cudzoziemcy
traktowani i pod dozorem pref. któw
&c. miejscowych zostawać. Dalay też
osoby od d. 1 Vendemiaire r. b. jako dnia
ich protestacyi mają podwoyne podatki
płacić.

Między austryackim i francuzkim rzą-
dem miał zayść układ względem ambas-
sadarow, iakie oba rządy mają im dać
mieszkania, honorowe warty i iakiemu
sądowi na wzajem osoby przywiązane do
nich podlegać będą.

Zona Xcia następcy Leiningen umarła
w Koburg. — W Strasburgu wielkie szkody
wicher poczynił.

Z Paryża d. 10. Wrzesnia.

Dzisiejszy Monitor donos następują-
ce z Egiptu wiadomości:

”Kapitan fregaty, ob. Lugan, który
dowodził korwetą Heliopolis, wypłynął
d. 14 Lipca z Egiptu na okręcie Santa Ma-
dona Didra, który ze z ręcnymi francuz.
kimi marytkami był osadzony. Uszedł
bezpieczności nieprzywicielskich okrętów, i
stającwszy na kotwicy przed Cefalonią, za-
winął potem do Tarento. Ob. Lugan od-
dał jenerałowi Soult depesze od jenerała
Menou, które tu nadzwyczajnym kurye-
rem odesłane zostały. — W Alexandryi o-
debrano wiadomość o kapitulacyi Kairu.
Jenerałowie Menou, Rampon, Friant,

Songis, Sanson, Destaing, Zajączek, Fau-
thier &c. zgoda wszyscy oficyerowie ra-
łogi alexandryjskiej postanowili dać się
raczej wgruzach zagrzebać, aniżeli przy-
stąpić do kapitulacyi, którą uważają za
sromotną, ponieważ nie sądzą, ażeby po-
trzebną była. — Alexandrya ma 600 armat
i jest dostatecznie w żywność, a osobli-
wie w ryż opatrzona. Załoga ma chleb i
suchary na całą zimę, a ryżu na kilka lat.
Żołnierze pracują nieustannie nad pomno-
żeniem fortyfikacyi. Rachują tam prze-
szło 9000 Francuzów, biorąc w to maryt-
ków i członki różnych administracyow,
którzy także są uzbroionemi. Jenerał Me-
nou chwali szczególnież zapał kapitanow
liniowych okrętów Villeneuve, Barré i
Richer. Twierdza kolonna Pompeusza
stała się przez 4 miesięczną nadzwyczaj-
ną pracę, tak mocną jak twierdza Cretin.
Jesteśmy panami jeziora Mareotis za po-
mocą twierdź, które na różnych wyspach
wystawione zostały, i armatnych szalup,
które z Alexandryi na to jezioro w prowa-
dzono. Oszacowany oboz, który Me-
nou obrął, był od napadu zabezpieczony,
i zastaniał okolice Alexandryi, do któ-
rych nieprzywicieli tylko z wielką trudno-
ścią mogli się zbliżyć. Oficyerowie arty-
leryi i indyżierów mają się słuszenie, dla
przykrości położenia i fortyfikacyow, któ-
re porobiono, zabezpieczonych przeciw każ-
demu atakowi.,

Do tych wiadomości przydaie Moni-
tor wypis z dziennika morskiego z Egiptu
od tamtejszego marynarki prefeta le Roy.
Zachodzi on od 16 Marca do 6 Lipca; do-
nosi o przybyciu i zabranu pojedynczych
okrętów, z resztą nic nie mieści waznego.
Widać iścześnie z niego, iż tak Francuzi,

iako też Anglicy mieli flottyle na jeziorze Mareotis. Angielska składała się z 15 armatnych szalup i wielu innych okrętów; atakowała raz francuzką flottylę, ale na leżycie opartą została; innego czasu usiłowała swoim strzelaniem przeszkodzić robotom w francuzkim obozie, lecz przymuszoną została cofnąć się pod swoje batterye.

Przez powyższe z Egiptu wiadomości odbieramy nieprzyjemne potwierdzenie, że wyprawa kontra admirała Gentheume całkownie się nie udała, ponieważ w całych depezbach nie masz najmniejszej wzmianki o przybyciu tam woysk w posilku. — Jenerał Regnier był w tych dniach w Malmaison, i prosił pierwszego konsula, aby kazał jego postępowanie w Egipcie przez sąd woyskowy rozstrząsać; lecz to podobno do zupełnego rzeczy ukończenia w Egipcie odłożone zostanie.

Piemontscy officyerowie, którzy już dawniej w francuzkiej armii służyli, tudzież i batalion piemontskiej artyleryi i 2 regimenta dragonii, będą stosownie do wyroku konsulów, do francuzkiej armii przyłączeni i jenerał Colli uskuteczni to urządzenie. Będzie także i batalion piemontskich weteranów uformowany i szpital dla 300 piemontskich inwalidow w Nicei urządzony. Inni inwalidzi będą do Awenionu i Lowanii odesłanemi. Wszyscy bywsi piemontscy officyerowie, którzy pensye od Króla Sardynii odbierali, mają ich także od Rzepltey odbierać, jeżeli są od niej patentowani. Wszystkie podwyższenia, które przesłał monarcha piemontski i tymczasowe rządy poczyniły, są uhyłone, jeżeli przez nowe urządzenie s, potwierdzone.

Rządowe papiery poskoczyły do 48 fr. i 50 centimow.

Po departamentach zatrudniał się już ułożeniem listy młodzieży, która w roku 10 do służby woyskowej czyli popisowych wniysć musi.

Policya kazała sprzątnąć słup sromoty, który wczasie rewolucyi przed tym oknem postawiony został, z którego Karol IX. w obł. S. Bartłomieja do protestantow strzelał.

Konsulowie nakazali wyrokiem swoim, aby irlandzkiem i szkockiem kolegjom, które tu przed rewolucyą były, powrócone zostały wszystkie dobra, które jeszcze nie są sprzedane, i stosownie do woli fondstorów użyte były na nauki młodych Irlandczykow i Skotow.

Dziś w wieczor wyjeżdża stąd hrabia Cobenzl; na pożegnanie je obiad u ministra Talleyrand, swego szkolnego kolegi.

Zaany Monier, członek pierwszego zgromadzenia konstytucyynego, został nakoniec z listy emigrantow wymazany.

Angielski poseł P. Paget wyjechał jeszcze d. 5 w dalszą do Wiednia podróż.

W 3 lata wszystkie gościńce publiczne w Rzepltey będą zupełnie naprawione; wyporządzenie to będzie w 5 latach ze wszystkim 100,000 fr. kosztować.

Mercier, mówi jeden tutejszy dziennik, był wtorszy w lasku bulońskim ranny i we 2 godziny potem umarł.

Będzie teraz 15 jeneralnych dozorcow publicznego skarbu mianowanych, dla przejrzenia kas poborcow. Minister może ich po departamentach rozstać i oni będą za najmniejszą nieprzyzwoitość w odpowiedzi, jeżeli ich natychmiast nie zaradzą.

Dnia 11. Wrzesnia.

Wczoraj, czego już dawno nie było, nastąpił znowu natłok ludzi u chlebowych iatek. Tyle zbóża wywieziono do Anglii, że go wieśniacy po najwyższej cenie sprzedali. Około Paryża, mianowicie w Monte kosztuje już funt chleba 5 soldow (12 gro.) Tu chciał rząd zabronić podwyższenia ceny. Piekarze nie chcą ze stratą piec chleba, i zgłodniały lud stoi już o godzinie 8 zrana przed ich drzwiami.

CesarSKI ambasador hrabia Filip Cobenzl, najął sobie na ulicy Lill pałac, od którego płaci rocznie 20,000 fr. — Hrabia Biau saski poseł przy Rzepltey przybył tu wczoraj.

W Bordeaux urodziły się jagody winne nadzwyczajnej wielkości: dwie są na półtory stopy długie, a 2 stopy mają obwodu; każda z nich waży 5 funtow.

Z Boulogne donoszą, iż d. 1 t. m. admirał Latouch w obliczu angielskich okrętów rozdał nagrody walecznym marynkom i żołnierzom, którzy się w ostatniej rozprawie przeciw anglikom dystęgowali. Ciła zatoga stanęła pod bronią i czyniła obroty w przytomności nadzwyczajnego natłoku ludu. Uroczystość zakończyła się fajerwerkami, i illuminacją Boulogne.

Do Bordeaux zawinęła amerykańska fregata, na której przybyło kilkunastu murzynow z St. Domingo i satabowy officer od Rigaud.

Tunezańska eskadra na śródziemnym morcu zabrała już 14 neapolitańskich okrętow. Poki jeszcze Malta swoją marynarkę miała, byli Tunetanie i ich rozboie wstrz mywane.

Ustawa przeciw publicznemu żebractwu ma także być stosownie do wyroku

konsulow w 9 departamentach wykonana:

D. 3 przybył do Brest hiszpański admirał Gravina; był wystrzałami z armat powitany i otrzymał honorową wartę.

Od brzegow Menu d. 12. Wrzesnia.

Według listow z Mjguocyi (przytoczonych przez jedną gazetę strasburską) rząd francuzki nie potwierdził ostatnich wyrokow swego kommissarza jenerałego czterech departamentow lewego brzegu Renu, względem żeglugi. Minister woyny miał zakazać wyraźnie władzom woyskowym dawania pomocy celnikom powyżej Thalweg, to jest śródka Renu stanowiącego granicę.

Kommissya indzynierow i officyerów artylleryi zesłana od rządu francuzkiego do czterech nowych departamentow lewego brzegu Renu, dla oznaczenia miejsc przyzwolitych na twierdze pierwszey linii, które tam wystawione być mają, już przeczesała Hundsriick brzegi Nahy i Mozelli; poczyniła rozmaite projekta i plany i te ministrowi woyny przesała. Zda się, iż miasto Creutznach leżące nad Nahą, będzie przeznaczone na twierdzę woijną; mówią także, iż ma być wystawiona forteca nad Mozellą między Trewirem i Koblenc; wreszcie nie niemasz pewnego w tej mierze.

W jedney z gazet naszych czytamy artykuł następujący: "Listy prywatne z Paryża donoszą, że rząd zatrudnia się pracą, przez którą interes emigrantow będzie od jednego razu ukonczony: ma być sporządzona lista tych, którzy na zawsze z obrębów Rzepltey wygnanemi zostaną, ci zaś, którzy nie będą umieszczeni na tej liście, poczytanemi zostaną za wymazaoych z wielkiej listy i mają-

nych wolność powrotu. Utrzymują, iż z francuzką, iż interesa kościelne Belgium 14,000 blisko na wisk 10,000 umieszczo. zostaną w tym stanie w jakim się teraz nych będzie na nowej liście. zaaydują.

Z Liworna d. 28. Sierpnia.

Dwie fregaty francuzkie ieszcze tu stoją z transportem przeznaczonym do Portoferraio; nie mogły wyjść pod żagle dla wielu okrętów angielskich, które czaią na ich wyjście w pobliskiej zatoce. Admirał Gantheaume spodziewany jest z Tuluou z czterema okrętami linowemi i wojskami do wylądowania, kóncecm uwolnienia tych okolic od okrętów angielskich a tem samem dla przyspieszenia oblężenia Portoferraio. Teraz trzy baterye są zwroconę na przeciw tej twierdzy; pryncypalna opatrzona jest 18 działami; od dni 8 oblegający czynią ciągły ogień, który już wielkie w mieście porobił szkody; ciż zatonili także kilka statkow angielskich, które się w porcie znajdowały; mieszkańcy z jednokową zawsze bronią się zaciętością.

Onegday cztery angielskie fregaty zarzuciły kotwice przed Piombino, i nieco woyska na ląd wysadziły. Ostatnie spotkawszy się z załogą, składającą się z Polakow, powrocily na swoje fregaty. Wczoray przybyło tu 60 Polakow bezbronych, jak powiadają z Piombino.

Z Florencyi d. 29. Sierpnia.

Nasza Królowa chorobą jest złożona, która z zawczesnego pożogu pochodzi.

Ponieważ kray ten wiele ucierpiał od kilku lat, Król, iak głoszą, upraszał rząd francuzki, ażeby woyska swoje wyciągnął z Toskanii.

Według listów prywatnych z Rzymu, obwarowane jest w konkordacie zapadłej między Jego Świątobliwością i Rzeplą

Dnia 1. Września.

Dwor nasz zawdziat żałobę na 6 tygodni z okazji śmierci elektora kolońskiego.

Onegday ogłoszono tu następującą odezwę: "Ludwik z Bizey łaski, Infant Hiszpański, Król Etruryi i Xżę dziedziczny Parmy, Placencyi i Guastali. Rozkaz iakiey doznałismy obeymując godność Monarchii tego państwa, w niżaki sposób jest zatrwożona, ponieważ dowiadulęmy się, iż odmiany przesła polityczne, mogły ieszcze w niektórych z naszych miłych poddanych, zostawić zawiązki niezgod. Wolą jest naszą, ażeby początek naszego panowania był oznaczony wyrżną uchwałą pokrywającą w wieczney niepamięci to wszystko, cokolwiek dadz może powod do wzajemnych nieufności, w której ustawa jest tak sama i równa dla wszystkich, i w której rząd działa według niej, bez różnicy iakichkolwiek bądź partyy. Przywiązanie do rządu, posłuszeństwo ustawom, uszanowanie magistratu om, te są istotne obowiązki poddanego. Jeżeli w obrocie przeszłych zdarzeń, niektórzy zaniedbali wykonania tych powinności, nie mnojey one przeto są święte i mite sercóm Toskanow. Ci którzy się obłąkali od wykonywania tak sprawiedliwych początków, powroczą na ścieżkę wierności i cnoty. Czuyana policya i sprawiedliwość bezstronna ukarzą przestępców ustaw, i pogardzających władze. Magistraty czuwać będą z swej strony, aż-by wszelki such niesnaskow został przytłumionym, i utania nieprawistne nie były powtarzane. Mi-

nistrowie religii użyją wpływu swego dla osiągnięcia tego pomysłnego wypadku. Spodziewamy się, iż maxymy te głęboko na sercu naszym wyryte, a które posłużą nam za prawdę w sprawowaniu naszego dostojństwa, rozlewając się powszechnie, utwierdzą niewzruszoną zgodę i jedność uczuciów cnotliwych, które ozdobą i szczęściem b. t. tego świetnego narodu.,

Z Strasburga d. 10. Wrzesnia.

Minister angielski przeznaczony do Wiednia, P. Paget, który onegdaj przedzielił przez to miasto, był opatrzony paszportem podpisanym od pierwszego konsula, w towarzystwie kurjera francuzkiego, który go nieodstąpił aż do przeprawienia się jego za most Recu. P. Paget niebaał tylko 2 dni w Paryżu, gdzie odprawił dwie konferencye z ministrem Talleyrand, i długą miał rozmowę z Bonapartem, do którego był w prowadzony przez wspomnianego ministra. Złate się byćż pewną rzeczą, iż P. Paget miał szczególne zlecenie dania rządowi francuzkiemu usne tłumaczenie względem projektu pokoju, który ostatnią razą zstroby ministerjum angielskiego oddany został ob. Otto w Londynie. Pomimo wszelkich negocyacji o pokoy, które bardziej niż kiedy zdają się pomysły zaręczać wypadek, przygotowania do wylądowania nie ustają we wszystkich portach Rzeszley zacząwszy od Ostendy aż do Orientu. Kilka pułbrigad rozpięrzchnionych wewnątrz, odebrły świeżo rozkaz udania się na brzegi, gdzie już znaczna zgromadziła się armia, i oczekuje tylko rozkazu rządowego i przybycia kilku jenerałów, którzy jeszcze w Paryżu zostają w celu o tworzenia wyprawy. Carnot bawił sie-

damo przez kilka dni w Paryżu, dla nadania się w tym względzie z Bonapartem; wyjechał już, ale gdzie? jeszcze nie wiadomo. (Szczegóły te wyjęte są z listu prywatnego z Strasburga, umieszczone w gazecie stuttgartskiej.)

Z Rzymu d. 29. Sierpnia.

Ojciec Święty ostatniego poniedziałku miał tajny konsystarz w pałacu apostołskim, na którym kardynał Caprara był ogłoszony legatem, a Latere do Francyi. Onegdaj był także złożony w tym samym celu publiczny konsystarz, na którym całe święte kollegium znajdowało się. Ojciec Sny udał się tam, w towarzystwie osób tajney rady, a usiadłszy na tronie zanocił pieśń *in viam pacis*; po odmowieniu modlitw zwyczajnych, Jego Świątobliwość dał Krzyż papieżski kardynałowi Caprara, który potem przypuszczony był do ucałowania nogi i ręki, a uściskiony od Ojca Sgo otrzymał oraz jego błogostawieństwo. Taki był koniec tej wspomnianej uroczystości, na której był przytomny minister francuzki Cacault i wiele innych Francuzów. Kardynał Legat w krotce wabierze się do Paryża.

Z Madrytu d. 20. Sierpnia.

Jeden officyer, który z kilku maytkami wyratował się z salonego okrętu Hermenegild, uczynił ponęg dworskiej naszej gazety wyznanie, iż nieszczęście dwóch naszych liniowych okrętów nie należy przypisywać ani pomyłce, ani przeciwnemu wiatrowi, ale raczej ogniem kulom nowego wynalazku, z których 2 w nocy z 12 na 13 Anglicy na *Indoptable* i *Sabine* składające eskadrę, do której oba nasze spalone okręty należały, wrzucili. Te ogniste kule (*Bala incendiaria*)

były rozebrane: miały z przodu haki i końce, któremi się u drzewa okrętu lub liny uczepiły; u dołu znajdowała się żelazna puszką napełniona prochem, do której były przyćepione luntki, których ogień, gdy do pewnego punktu doszedł, zapalał proch. Kule te mają daleko za niebezpieczniejsze, aniżeli zwyczajne doład ognia i kule. Gdy na Indoptable i Sabine wrucione zostały, miały kierunek, że ich ugasić i zabrać można było. Jeżeli rzecz ta (dodać też Gazeta) jest zmyślna, tedy potwarz tyle jest podła, ile sam wynalazek.

Z Frankfurtu d. 12. Września.

Biskup Szartru i wiele innych emigrantów Xzy, którzy się w okolicach Renu bawią, oczekują cędnie ogłoszenia konkordaty, ażeby mogli do Francyi powrócić. Trewirski sufragani Pidoll nie ma jeszcze, iak mylnie doniesione było, pozwolenia udania się na tamę stronę Renu. Przez Koblenz pozwolono mu wprawdzie przejechać, ale w Lutzenadt nad Mozela, został od gwardyi zatrzymany i za Ren przeprowadzony. D. 6 w Ehrenbreistein bierzmował dzieci tamtejszych okolic.

Duńscy konsyliarze tawni Blome i Gleichen, Xzsa Menzykowa i rosyjski jenerał Jan Kazumowski przybyli do tutejszego miasta.

W Munguncyi stary elektorski zamek, który w czasie wojny naszpital był obrocony, będzie teraz zburzony i na tym miejscu basata wystawiona, która zastąpi twierdzę Kibel.

Z Medy lanu d. 2. Września.

Listy z Rawenny wspomniają o smutnym zdarzeniu, które niedawno zaszło w

tym mieście, i które zaledwie nayokropniejszych nie pociągnęło za sobą skutkow. "Jeden żołnierz francuzki 12 regimentu dragonii w mięszawszy się między dzieci zajęte zabawką w wiosce Porte Neuve, jednego z nich letko w głowę trącił. Dzieci uciekło z krzykiem ku domowi; brat jego spostrzegłszy to, dorwawszy się noża przybiega na miejsce dziecinney zabawy i zabija żołnierza. Władze cywilne i komendant miejscowy wzięli natychmiast środki potrzebne do schwytania mordercy, lecz już był uciekł. Naówczas koleddy żołnierza wpadły w zapalczywość w nocy dnia 23 przedarli się przez mury miasta, i kilka domow zapalili; jeden człowiek chcąc się ratować z płomieni ciężem pałasza poległ na placu. Nakoniec za staraniem jenerala Quesnel, żołnierze uspokoiili się, a miasto uszło tym sposobem naywiększego nieszczęścia. Muniypalność oskarżona o niedbałość i miękkosć w tej sprawie, wniesiona została przez kommissarza nadzwyczajnego departamentu.,,

Z Beyreuth d. 10. Września.

Mianowana została kommisszka do sprawy emigrantów francuzkich, którzy od dwóch miesięcy przyaresadowani zostali. Ta kommisszka otworzyła posiedzenia swoje wczoraj popołudniu. P. Imbert Colomes naypierwej indagowany został; kazano przynieść pierwszą skatulkę zawierającą jego papiery; pokazano mu jego pieczętkę, utorošo potem stan papierów, które po numerowano jeden po drugim w jego oczach. Po tej pierwszej czynności można wniesć iż proces pierwszych przytrzymanych nie tak prędko się zakończy.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W B SRZODE D N I A 30. W R Z E Ś N I A 1801.

Z Boulogne d. 7. Września.

Pomimo czuwania Anglików jedna dywizya lekkich statków złączyła się znowu z naszą flotyllą. D. 6 Września z St. Vallery wypłynęła eskadra od 19 armatnych szalup. Podczas wypłynięcia była od angielskiej fregaty postrzeżona, która za nią aż do Estaples płynęła. Z tej wysokości wysłała angielska fregata 1 pink, dla wiadomienia innych krążących angielskich okrętów o przytomność płynącej francuskiej flotyli, i zaczęła zaraz do niej ogień dawać. Dywizya odpowiedziała nań żywo. Strzelanie z armat zaczęło się o godzinie 4 z rana i trwało aż do wieczora. Jedna nieprzyjacielska kula przeszła armatną szalupę, która naprzodzie stała, i przymusiła ją do wniścia na piasek, ponieważ w czasie utarczki miała 7 ludzi zabitych, a 5 rannych. Około godziny 5 w wieczor zobaczyła 5 lub 6 wielkich angielskich okrętów; lecz noc i przybysz morza, które Anglikom przeciwnie były, postużyły flotyli do wniścia do Boulogne, gdzie wczoraj w wieczor w liczbie 18 statków przybyła. Druga armatna szalupa, która flotyllę prowadzi

ła, liczyła 3 zabitych ludzi, a 1 rannego. Anglicy musieli znaczną ponieść stratę, gdyż i z naszych statków strzelano do nich z 24 funtowych armat i z nadbrzeżnych baterii mocno dawano ogień. Gdy Anglicy postrzegli pierwszą szalupę na piasku, posłali do niej 1 officyera i 4 marytków dla zajęcia jej, offerując kapitanowi i marytkom wolność; lecz za przybyciem zostali od tychże niewolą zabranemi; szalupa naprawiona została i weszła do portu Estaples.

Gdy zachodni wiatr, który od kilku dni mocno wieje, nie pozwala naszej przedniej straży ostania się na morzu, powróciła zatem z honorami jako zwycięzca do portu, opierając się o 7 mil od angielskich brzegów brytańskiemu sile i odwróciwszy po dwa razy ataki Nelsona.

Od brzegow Menu d. 14. Września.

W. Xęniczka rosyjska, małżonka W. Xcia Konstantyna d. 5 przybyła do Lipska udając się do Koburga.

Kapituła münsterska, odpowiedziała na list P. Dohm, datowany z Hornburga, że stolica biskupstwa nie może wakować, i że po sprawiedliwości Króla Jmć Pru-

skiego z ufnością spodziewa się, iż żadney nie będzie czyuśl przestkody elekcyi.

Z Monachium d. 11. Wrzesnia.

Potwierdza się, że w Wiedniu, w Berlinie i Paryżu porozumiano się względem sekularyzacyów, i że poslowie tych mocarstw w Ratuszynie oświadczą się wkrótce względem dalszych do tego środków. Seym wyznaczy do tego Deputacyą najwięcey z 4 osob.

Z Augsburga d. 10. Wrzesnia.

Kuryer austriacki Eichmayer przejeżdżał tedy dzisiaj, idąc z Paryża do Wiednia. Pani baronowa Krudener, małżonka ambasadora rosyjskiego w Berlinie, przejeżdżała tedy nie dawno z dwoma corkami; udała się do Neufchatel, gdzie zabawi przez czas nuciaki, dla poprawienia zdrowia swego.

Baron Frauenberg, zamieszkały w Ratuszynie jest mianowany ministrem elektora bawarskiego przy stolicy S.

Dowiedziemy się od brzegow jeziora konstanckiego, iż w Reiothal sławit się wąż wielkości nadzwyczajney, który znaczne szkody czyni między trzodami. — Naznaczono nadgodę dla tego ktoby go zgładził.

Z Kopenhagi d 15. Wrzesnia.

Woyskowe więzienie młodego hrabi Löwendahl za pozwolenie wykraść sobie depesze jest na trzy miesiące w tuteyszey cytadelli oznaczone.

Z duńskiej eskadry na śródziemnym morzu przybyły tu dwie fregaty. — Litowe okręty Norwegia i Dania pod komendą kapitanow Steen Bille i Riegels popłynęły onegdaj wraz z brygiem Nideiven na północne morze przez Sund.

Reprezentanci duńskiego i norweskiego banku donoszą, iż w przeszłym roku bankowem od 1 Lipca 1800 do 30 Lipca 1801 za 600,000 talarow papierow abiegu cofaiono i publicznie spalono.

Zewsząd przychodzą prywatne doniesienia, że burza na bałtyckim morzu wielkie poczyniła szkody.

Dzisieysza nasza gazeta donosi, iż oddanie naszych wysp w zachodniej Indyi dla tego się spożniło, że rząd angielski chce wszystkie majątek zamieszkatych tam Francuzow, Hiszpanow, i Holleandrow skonfiskować, na co nasz rząd nie pozwala, i w takim stanie żąda ich odebrać, w jakim ich Anglicy zabrali; częścią też, że Dania żąda wynadgodzenia poczynionych tam szkod. Rozumieją jednak, iż wkrótce oba rządy porozumieją się w dobry sposób,

C E N A Z B O Z

Na targu w Krakowie d. 29. Wrzesnia 1801.

Kornec pszenicy . . .	zł. pol.	30 do 32.
— Żyta . . .	— —	20 — 22.
— Jęczmienia . . .	— —	20 — 21.
— Owsa . . .	— —	10 — 11.
— Grochu . . .	— —	20 — 23.
— Kaszy jaglaney . . .	— —	36 — 40.

D O N I E S I E N I A

J. O. Xiążę Jmć Hieronim Sanguszko, uskuteeniając zamiar trzech Najjaśnieyszych Dworow, Wiedeńskiego, Petersburzkiego i Berlńskiego, niemiec w państwach swoich wielokraiowych obywateli; dobra swoje dziedziczne miasto Tarnow z 36 wsiami, a w tych wygodami wszelkimi, w Galicji wschodniej, cyrkule Tarnowskim, przy gościńcu publicznym z Wiednia do Lwowa idącym, od Wiednia mil 70 od Krakowa 10, od Lwowa 30, a od rzeki Wisły 4 położone, przedać, których, wylaiłony dokładni stan, i postanowiony zwyczajny do kraju szacunek, każdy życzący sobie nabyć, mieć będzie u pełnomocnika pomienionego J. O. Xiążę Jmć w Tarnowie.

Magistrat C. K. Stołecznego miasta Krakowa, tym Edyktem Publiczność uwia-
domia: iż gdy dom przeznaczony na Kieparzu w ulicy długiej pod Nrem 107 stojący zło-
tyń. 478 kr. 43 urzędowo oszacowany, na żądanie P. Angeliny Długoszewski wdowy
dnia 9 Lutego r. b. przez publiczną licytacją dla nieprzeżycności życzących sobie
tego nabydź, sprzedanym być nie mógł, tenże na drugim terminie, to jest dnia 16
miesiąca Października r. b. o godzinie 10 raoney przez publiczną licytacją więcey da-
jącemu za gotowe pieniądze, w tuteyszym Magistracie sprzedany zostanie.

Wszyscy zatem którzyby sobie życzyli takowy dom nabydź, powinni się na miej-
scu i czasie wyżej oznaczonym nieodzownie znajdować. Wierzyciele zaś mający
jakowe na tymże domu długie zabezpieczone, powinni praw swoich, nieczekając inne-
go przypozwu; pilnować, gdyż sobie samym szkodę sąd wynikłą przypisaćby musieli.
Dan w Krakowie 3 Września 1811 roku.

J. Gellinek.

M. Wohlmann.

W. Bartsch

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Sebast. Kowski.

Ces. Krol. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniay ozonywują Edyktem
ninijszym wszystkim, którym o tem wiedzieć należy: że Wysoki C. K. Appellacy-
ny Trybunał dekretem d. 13 Sierpnia r. b. wydanym zaś 18 tegoż miesiąca i roku
odebrany, po przeniesieniu Dominika Raczynskiego na urząd Komorniczy sekcyi IV.
cyrkulu Krakowskiego, urząd Komorniczy sekcyi II. dystryktu Olkuskiego za waku-
jący o łosił, i konkurs na ten urząd publikować zalecił.

Wszyscy zatem, którzy rzeczzonego urzędu Komorniczego sekcyi II. dystryktu
Olkuskiego dostąpić sobie życzą, mają żądania swoje podług przepisow prawa opa-
trzone aż do dnia ostatniego Października r. b. do C. K. Sądow Szlacheckich tutey-
szych podawać, a tożym pewnie; gdyż na późniay podane żadnego już względu nie
będzie. W Krakowie dnia 22 Sierpnia 1811.

Jozef de Nikorowicz.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniay.

J. Daublebski Sternek.

Ces. Krol. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniay wiadomo czynią
wszystkim, którym o tem wiedzieć należy: że P. Grzegorz Szurmiski dnia 13 Kwie-
tnia 1799 roku w wiosce Jadownikach cyrkulu Sandomirskim zmarł z tego świata.

Gdy zaś sukcesorowie imo C. s. Krol. Sądow Szlacheckich tuteyszym nie są zna-
ionimi, a przez to samo pertraktacya uposażcy w tokę cierpi; wszyscy zatem którzy
prawo iście dziedzictwa do substancyi s. p. Gregorza Szurmiskiego mieć rozumieją,
wzywają się: ażeby deklaracyą swoją wzglętem obecną lub zrzeczenia się tego dzie-
dzictwa do C. K. Sądow tuteyszych podali. Uwiadomiałą się oraz, że stosownie do
§ 1623 Części II. Prawa Cywilnego zastępca m. s. i. s. pozostał w osobie adwokata
Hołowki od dniam 17 Grzesnia 1799 roku jest ustanowiony. W Krakowie dnia 18
Sierpnia 1811

Józef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniay.

Elsner.

Per Magistratum Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis medio præsentis publici Edicti,
omnibus & singulis, quorum interest, ut quoquo demum modo interese potest, no-
tum reddatur. Ad instantiam Josephi & Francisci Targowskich fratrum, terminum fina-
assumendæ licitationis sortium totum hic Lublini sub Nris. 234 & 240 situatarum, olim
Antonii Targowski proprietarum, juxtaq; actum detaxationis per quemlibet prævie in
reg. a natura, aut circa ipsam actum licitationis inspiciendum, ad pretium fl. rh. 14468
c. usq; 32 judicialiter æstimatum pro die 15 Octobris anno 1811 hora 10 matutina in
loc. hujus magistratus præfixum haberi, ubi plus offerens ad mentem jud. cod. § 436

credita his sortibus inhærentia pro ratâ pretii oblata in se recipere tenebitur, siquidem creditores ante stipulatam renuntiationem crediti solutionem accipere detrectarent, quare hoc modo etiam in omnibus in præfato termino hypothecarii creditores, pro eodem termino, quin specialem additamentum præstolentur, juxta vulgum normale die 22 Augusti 1797 hisce addantur, quo secus ii, qui se in præfixo termino non sistent, nec contra emptorem, aut susceptorem ejusmodi sortium, nec contra seu ad ipsas sortes jus aliquid amplius se habere, sed suam satisfactionem ex pretio venditionis aut alia debitorum substantia quære debere sciant. Datum Lublini die 26 Augusti Anno 1801.

Absente M. Co. Proconsule.

Schweitzer, locum tenens.

Lewandowski.

Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis.

Franz Krępski, scrius.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis. Domino Josepho Nowicki, Medio præsentis Edicti hisce insinuat quod nimirum Francisca Mocholska & Anastasia Malinowska succestrices Barbae Nowicka ad Forum hocce adversus, eum in causa puncto solutionis summæ 1800 sp. Libellum porrexerint. Judiciumque opem, quo ad id justitia exigit, imploraverint. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis terris absentiam ipsius hic, loci degentem advocatum Obniski ipsius periculo & impendio, qua curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro Cæs. Reg. hæreditariis terris Judicarii codicis agitabitur, atque etiam terminabitur ideo ipse cum in finem admonetur ut intra odis aut ipse compareat vel curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, foroque huius denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverit ut pote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas, sibi met ipsi imputandas habebit. Ita enim sancunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.

Furtscher.

Friedenthal.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occid. Datum Lublini die 3 Augusti 1801.

Dostenberg.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis. Domino Francisco Zaleski, Medio præsentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum Dominus Albertus Kellatorowicz ad Forum hocce adversus, eum in causa puncto solutionis summæ 1413 fl. & 9738 sp. c. s. c. Libellum porrexerit, iudiciumque opem, quo ad id justitia exigit, imploraverint, cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a C. R. hæreditariis Terris absentiam ipsius hic loci degentem advocatum Reyberger ipsius periculo & impendio, qua curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris Judicarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse cum in finem admonetur ut intra 9 dies aut ipse compareat vel curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, Foroque huius denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverit ut pote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsi imputandas habebit. Ita enim sancunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.

Furtscher.

Friedenthal.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublin. in Regno Galiciæ Occid. Datum Lublini die 11 Augusti 1801.

Dostenberg.